

אמר רב נחמן נקטין להלכה: מצטמך ויפח לו, אסור להשוותו על כירה שאינה גروفה. מצטמך ורע לו, מותר.⁽⁵³⁾

כללו דמלתא מהו מצטמך ויפח לו ומהו

מצטמך ויפח לו מותר להשוותו, אי, או שמא לעולם אסור להשווות דבר המצטמך ויפח לו, אלא שכסא דהרנסא, אינו מצטמך ויפח לו, משותם דביוון דאות ביה מיחא, קמה, מצטמך ורע לו הוא, ולפיכך התיר רב הונא להשווותו.

ויפח לו, ולדעת הרמב"ן והרשב"א כל שכן שמותר.

ב. رب שמואל בר יהודה בשם רבי יוחנן — מותר להשווות על כירה שאינה גروفה תבשיל המבויש כל צרכו ומצטמך ויפח לו, אבל מכאל בן דרוסאי אסור. וראה בהערה לעיל בשיטות הראשונים האם סבירא ליה בחנניה או כרבנן.

ג. رب ושמואל — בכירה שאינה גروفה מצטמך ויפח לו אסור מצטמך ורע לו מותר. והיינו רבנן בחנניה. ולדעת הרשב"א לעיל לו אדו דעת רבי יהודה, אבל רבי מאיר [לו אדו ולכך] סבר שאפילו מצטמך ורע לו אסור, ולדעת התוס' שם רבי יהודה אוסר כרבי מאיר ורב הונא דלא כמאן. וכן כתוב הריטב"א כאן בשם רבינו יידייה, שרב ושמואל סבירי שרבנן דמתניתין הם

דרעה שלישית, ודלא כרבי יהודה ורבי מאיר. ד. מר עוקבא ממיישן — הקורובים לרוב ושמואל נהגו כמוותו, אבל הוא נהג כרבי יוחנן. והסתפק הריטב"א האם כונתו לרבי יוחנן דרב ששת וכחנניה, או כרבי יוחנן דרב שמואל בר יהודה. וברא"ש משמע כמו הצד השני. ומה שאסר לאלו שקרובים לרוב ושמואל פירשו הראשונים משום שזה בגדר דברים המותרים ואחרים נהגו בהם איסור, ולכן לא הורה להם להיתר.

ה. רב יוסף — העיר שבסורא היו משהין, וכן נהג רב נחמן בר יצחק. וכן העיר רב אשיש שראה שרב כהנא שהשה כסא דהרנסא ולא ידע אם משום מצטמך ויפח לו או או מצטמך ורע לו,

הפשיות לפि כל דעה.

א. לדברי התוס' בפירושם הראשון הפשיות היא כאמור להחזר.

ב. לפि פירושם השני נפשט שאכן לדעת רבנן [רבי יהודה] מותר להשווות מצטמך ויפה לו, ומה שנאמר להלן לח א שאסור אפילו בדיעבד היינו למאן דאסר כדאיתא בהמשך בשם רב נחמן.

ג. לפि רב האי גאון ובעל המאור שהספק הוא אליבא דחנניה נפשט שמותר להשווות מצטמך ויפח לו במבויש כל צרכו [אבל לדעת בעל המאור אין בכך ראייה להחזר מכאל בן דרוסאי המצטמך ויפח לו, ואילו לרבי האי גאון כל שכן שמותר במכאל בן דרוסאי. וכ"כ הר"ן].

ד. לפि הריטב"א נפשט שאין צורך להחמיר אליבא דחנניה, ומותר להשווות לכתילה.

ה. לדעת הראשונים שמותר להחזר מצטמך ורע לו, זו הפשיות שאמר רב יוסף דבסורא משחו מצטמך ורע לו. אבל מדברי רב אשיש בהמשך, רק אמר "וילא ידענא אי קסביר מצטמך ויפח לו הוא", משמע שהיה סלקא דעתך שמותר אף למצטמך ויפח לו. אך ציריך ביאור, שלא מצינו מי שיתיר להחזר באופן זה לכירה שאינה גروفה.

53. סידור דברי האמוראים כך הוא.

א. רב ששת בשם רבי יוחנן — מותר להשווות על כירה שאינה גروفה תבשיל שאינו מבושל כל צרכו, וכודעת חנניה. לדעת רב האי גאון אין مكان ראייה למבויש כל צרכו ומצטמך